

КАКВО ОЗНАЧАВА ДА ЖИВЕЕШ ЧРЕЗ ВЯРА

Дейвид Уилкерсън

9 Февруари 2009

„Ето, душата му се надигна, не е права в него. А праведният чрез вярата си ще живее“ (Авакум 2:4). Фразата, която цитирам тук е известна на християните по целия свят. В продължение на векове „живота чрез вяра“ е мотивирал ежедневните решения на вярващите от всяко поколение.

В пророчеството на Авакум за пръв път се споменава концепцията за живот чрез вяра. По-късно, в Новия Завет, апостол Павел набляга три пъти на нея. И днес Авакум остава един от най-проповядваните текстове от цялата Библия. Той е формирал основната доктрина на много църкви. Да „живееш чрез вяра“ говори за това как сме оправдани и осветени, как намираме мир и радост, как постигаме победа над греха. Всичко това са чудесни приложения на мощната истина от Авакум.

Но аз искам да се съсредоточа върху историческия контекст на този пасаж. Когато Авакум говори за „живот чрез вяра“, то беше, за да помогне на Израел да разбере как да се изправи пред предстоящата криза. Това беше вечна истина, която имаше за цел да помогне на хората да преминат успешно през бедствието, което щеше да се стовари върху тях. А пророчеството беше казано във време много подобно на нашето.

Авакум беше приел плашещото бреме от Господ за унищожително бедствие, което щеше да връхлети Израел. По това време Божиите закони бяха пренебрегвани и презирани. Съдиите управляваха в полза на злите. Богатите използваха Божия закон, за да ограбят бедните и да направят състояние чрез мошеничествата си. Алчност беше обхванала народа.

Авакум беше дълбоко наскърбен от всичко, което Бог му показа. Библията нарича това „Наложеното пророчество, което пророк Авакум видя“ (1:1). Светското се беше просмукало в църквата. Моралът в околните народи се бе сринал. Докато наблюдаваше всичко това, Авакум извика: „Господи, защо е цялото това беззаконие? Защо злите властват над праведните?“

„Защо ме оставяш да виждам беззаконие и гледаш нещастие? И опустошение и насилие има пред мен, и възниква караница и се надига раздор. Затова законът е безсилен и правосъдието вечно не излиза към победа, защото безбожният обкръжава праведния и правосъдието излиза изкривено“ (Авакум 1:3-4).

Авакум попита Господ докога ще позволи да продължава подобна извратеност: „Очите Ти са твърде чисти, за да гледаш злото и не можеш да погледнеш нещастие. Защо гледаш на коварните и мълчиш, когато безбожният поглъща по-праведния от него?“ (1:13). „Докога, ГОСПОДИ, ще викам, а Ти няма да чуваш? Викам към Теб: Насилие! — но не спасяваш“ (1:2).

Точно когато пророкът беше съкрушен от бремето си, Бог му даде невероятно видение.

„Погледнете между народите и вижте, и се почудете много, защото върша едно дело във вашите дни — няма да повярвате дори да ви се разкаже” (1:5). Господ каза на Авакум: „Ще издигна съдийски жезъл, който ще накаже земята. И всичко това ще е Мое дело. Ако ти кажа колко бързо ще дойде и колко ужасен ще бъде, няма да ми повярваш.”

Ето словото, което Авакум прие относно жезъла на Божията корекция: „Халдейците идват! Те ще прекосят страната навред и ще погълнат всичко по пътя си” (виж 1:6).

Това ужасно видение разтърси Авакум до основи. Той ни казва: „Чух, и вътрешностите ми се разтресоха, устните ми трепереха от гласа, гнилота проникна в костите ми и на мястото си се разтреперих, защото трябва да чакам скръбния ден, когато се изкачи против народа онзи, който ще ни нападне” (3:16).

Сега Авакум разсъждаваше за призива си на пророк. Той знаеше, че святия остатък в Израел ще отиде при него и ще го попита: „Как можем да избегнем ужасните неща, които ни предстоят? Щом нацията ни и тези около нас са наказвани от Бог, какво можем да направим? Как ще живеем? И какво очаква Бог от нас?”

В момента, когато света е изправен пред нарастващи бедствия, аз чувам същите въпроси, задавани от Божия народ. А катаклизмите, които виждаме, със сигурност са Божие дело. Той за пореден път се е изправил, за да въздаде за алчността и извратеността като онази в Содом. Той е издигнал също и тоягата Си срещу алчните кражби от вдовици и бедни.

Как отговори Авакум? Той се скри с Господ в молитва. Насочи сърцето си към Бог в очакване на слово за народа. Ето как започна молитвата си пророка: „На стражата си ще застана и на кулата ще се изправа и ще се вирам, за да видя какво ще ми говори Той и какво да отговоря на укора си” (2:1). Обърнете внимание как Авакум започва, отваряйки сърцето си за укор. Той се моли: „Господи, нека делото Ти започне първо от мен.”

Ние знаем, че Авакум вече беше питал Бог защо се бави да отговори на молитвите му: „Докога, ГОСПОДИ, ще викам, а Ти няма да чуваш?” (1:2). Чудя се дали той не е трябвало да се разправя със „синдрома на Йона” в себе си. Той знаеше, че не трябва да злорадства и да говори: „Нали ви казах?”, когато Бог събори горделивите.

Господ даде слово на Авакум и това промени молитвата на пророка от: „Защо не въздаваш наказание?” на: „Господи, докато наказваш, помни, че Си милостив.” „ГОСПОДИ, чух вестта за Теб и се убоях. ГОСПОДИ, оживявай делото Си сред годините, сред годините го изявявай. В гнева Си помни милостта” (3:2).

На Авакум му беше казано да запише видението.

Невероятното слово, което получи Авакум беше предназначено не само за неговото време, но и за всяко поколение до днес: „Бърза към края и няма да излъже” (Авакум 2:3). Бог каза ясно на Авакум, че това слово не е за гордите или за онези, които се обръщат към плътта и вярват в обещанията на хората.

В този момент много хора в Божия дом вярват на правителствените дотации – трилиони долари, предназначени да спасят икономиката и финансовата система, да създадат милиони работни места. Те се надяват, че най-брилянтните лидери в страната ще разрешат проблемите и ще върнат просперитета ни. О, колко дръзко е да мислим, че парите могат да оправят пътищата на хората! Колко гордо е да вярваме, че валутата ни може да устои на праведните Божии пътища.

„Чрез вяра” е единствения начин, по който Божия народ е способен да се изправи срещу бедствие или мъка. Това беше единствения начин във времето на Авакум, единствения начин във всяко старозаветно поколение, единствения начин във времето на Новия Завет. Сега, в настоящото ни бедствие, остава същата фундаментална истина: „Праведният чрез вяра ще живее.”

Но какво означава да живееш чрез вяра? Божието Слово ни показва, че е нещо повече от това просто да вярваш. Означава да виждаш Божията ръка и святост във всички бедствия и сътресения: „ГОСПОД се е изявил, Той извършва съд” (Псалм 9:16).

„ГОСПОДИ, ръката Ти е издигната, но те (злите) не виждат” (Исая 26:11). Светът не вижда как Бог е издигнал ръка, за да наказва. Но онези, които живеят чрез вяра, веднага признават: „Това, което виждаме, е Божията ръка. Това е светостта Му, която се установява. Той държи на думата Си.”

Ако ще живеем чрез вяра, трябва да имаме почителен страх от Божията сила. Невъзможно е да не виждаме невероятното му дело в света днес. Помислете, Библията казва: „Имотът на богатия е неговият укрепен град” (Притчи 18:11). Въпреки това, само за две седмици Бог разтърси цялата земя, като затвори мощната ѝ допреди това финансова система.

Кое друго, ако не Божията сила може да накара хората да изгубят доверие в натрупаните богатства, като накара трилиони долари да се изпарят само за няколко седмици? Наказанието Му ясно работи. Но каква милост показва Той, изваждайки наяве обира, който се прави в световните финансови институции. Каква справедливост установява, премахвайки измамата с ипотеките, които обира бедните.

Ние знаем, че Бог не се наслаждава в наказанието. Библията казва, че това не Му носи радост. Да, според Словото Му всичкото злато и сребро ще бъдат погълнати от къртици (виж Исая 2:20). Това ще се случи „поради страха от ГОСПОДА и пред славата на Неговото величие, когато стане, за да разтресе земята” (2:19). Всичко има за цел да докара страшния страх от Бог във всички народи.

Тези две страни от Божията природа – справедливо наказание и милостива любов, ни налагат да живеем чрез вяра.

Същият Бог, който използва могъщата Си сила, за да „разтърси ужасно всичко“ е любещия Баща, Който действа като наш щит и пазител. Помислете, от една страна Исаия ни казва: „(Грешниците) заявяват явно своя грях, като Содом, не го и крият. Горко на душата им, защото сами на себе си направиха зло!“ (3:9). А следващият стих ни казва: „Кажете на праведния, че ще му бъде добре, защото ще ядат плода на деянията си“ (3:10). Въпреки всичките тези ужасни сътресения, онези, които живеят чрез вяра, ще бъдат в безопасност и ще са добре.

Аз мисля, че в момента църквата се нуждае от опреснителен курс за Божието могъщество и сила, какъвто изкара Йов. Господ му каза: „Какъв е този мрачен, безпомощен глас, който чувам от теб? Изправи се и ме чуй:

Аз положих основите на земята, направих светлината и тъмнината. Създадох дъжда, снега, леда и вятъра. Дадох криле на птиците и храня полските зверове. Контролирам цялата природа. Кажи ми, Йов, кой може да гърми с глас като Моя? Кой може да погледне в сърцето на всеки човек и да види състоянието му? Кой може да разпознае надменните, да ги намери и да ги сниши?”

Възлюбени, същият Бог знае името и адреса на всеки горд човек, знае и твоето име, адрес и състояние. И ще те пази в сърцето Си през целия ти живот, във всичките ти бедствия. Да приемеш това, означава да живееш чрез вяра.

Ако живея чрез вяра, няма да се страхувам за бъдещето на Божията църква по време на бедствие. „И на тази канара ще съградя Своята църква и портите на ада няма да ѝ надделеят“ (Матей 16:18). Това обещание на Исус е дало смелост във вярата на поколения християни и има за цел да ни поддържа днес в настоящото световно бедствие.

Имаме и това предупреждение: „В по-късните времена някои ще отстъпят от вярата“ (1 Тимотей 4:1). В трудни времена като нашите, ще се издигнат лидери „имащи вид на благочестие, но отрекли се от силата му“ (2 Тимотей 3:5). Под влиянието им, любовта на много вярващи ще охладнее или изстине. Други изцяло ще изгубят вярата си и ще отпаднат от Христос.

Но според Йоил, в същото време Бог ще излее Духа Си върху всяка плът (виж Йоил 2:28-29). Псалмиста пише: „Изпращаш Духа... и подновяваш лицето на земята“ (Псалм 104:30). Божият Дух никога не се е изчерпвал и може да се излива колкото иска. И когато това се случи: „Десет мъже... ще хванат полата на един мъж (вярващ) и ще кажат: Искаме да ходим с вас, защото чухме, че Бог е с вас“ (Захария 8:23).

Представяш ли си тази картина? По време на бедствие ще има огромна жетва. Неспасените ще се обърнат към вярващите, плачейки: „Бог очевидно е с вас. Кажете ми как да позная този мир?”

Ако ще живея чрез вярата си, трябва да построя ковчег като Ной и да яхна бурята. „С вяра Ной... движен от страхопочитание, направи ковчег за спасение на своя дом” (Евреи 11:7). Ковчегът, който той построи изобразява Исус Христос. Няма друго сигурно място на земята. Когато Исая пророкува за цар, който идва да управлява с праведност, той ясно описваше Христос: „И един човек ще бъде като заслон от вятър и като прибежище от буря, като водни потоци в сухо място, като сянка от огромна канара в жадна земя” (Исая 32:2).

Хората по целия свят отчаяно търсят сигурно място, където да скрият парите си. Мнозина купуват оръжие, за да защитят семействата си от онова, което считат, че ще бъде размирно време – „всеки да се спасява сам”. Това включва и вярващи в Библията християни.

Но няма друго сигурно място на земята, освен това да си в Исус. Не го казвам като някаква празна теология, която християните често споменават без да се замислят. В продължение на 2000 години онези, които са вярвали на Исус са доказали, че Божието Слово е вярно. „Името на ГОСПОДА е здрава кула, праведният прибегва в нея и е в безопасност” (Притчи 18:10).

Ние знаем също, че през вековете всички, които са вярвали на Исус са страдали много. От времето на Кръста те са били убивани, някои от тях по жесток начин. Новозаветните вярващи губеха домовете и земите си и живееха в пещери. От тогава насам множества са губели работата и дома си по време на бедствие. Много други са умрели във войни и природни бедствия.

Възлюбени, никой истински проповедник на Божието Слово няма да ви обещае, че няма да страдате, че няма да загубите просперитета си, че начина ви на живот ще е защитен. Но има голям облак свидетели, които биха казали на всички нас, които обичаме Исус: „Истина е, че в Христос бяхме на сигурно – напълно защитени. Благодатта Му беше достатъчна за всяка криза. Да, имаше време на болка, страдание и трудности. Но никое изпитание не може да те отдели от Христос – Ковчег на сигурността.”

Оставям ви с това чудесно обещание от 1 Петрово 1:3-9:

„Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, който според голямата Си милост ни новороди за жива надежда чрез възкресението на Исус Христос от мъртвите, за наследство нетленно и неопетнено, и което не повяхва, запазено на небесата за вас, които с Божията сила сте пазени чрез вяра за спасение, готово да се открие в последното време, в което вие се радвате, макар и за малко време да поскърбите сега, ако е потребно, в различни изкушения, така че изпитването на вашата вяра – по-скъпоценна от златото, което е преходно, но пак се изпитва чрез огън – да излезе за хвала и почест, и слава, когато се яви Исус Христос, когото любите, без да сте Го видели, в когото като вярвате, без сега да Го виждате, се радвате с неизказана и преславна радост, като получавате следствието на вярата си – спасението на душите.”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2009 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[What It Means to Live By One's Faith](#) / [Какво означава да живееш чрез вяра](#)